

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36.

Tilleggsspørsmålnr. til nr 36.

Emne: Helsing, færre og ålfest.

Oppskr. av: Sigvard Søribø,

(adresse): Dale, Sunnfjord.

Fylke: Sogn & fjordene.

Herad: Fjaler.

Bygdelag: Guddal.

Gard:

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle.

og mest

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Måtar å hemna seg på:

"Da mest nivyle du kau jere, d o Sile på
mose på grannin eige, "pa ein gamling til
meg, for jare mænga ovre da." Kart ein mann
ute for slike skarvestrik, så mistukast arhuga.

"Ovryne folk gjet bøte i humlegarane o konn-
åkvane." Men, fann ein lega (ekkrementa - ekaret)
etter "ovra", så sku ein berenna ria, "for då
førk "pyndarin" ein där ende.

Utramm på folk:

F. Guddal var folk føl a hekta utramm
på folk. Gjekk ponn for og "snikk" etter noko,
førk snikkjrammet Klint på seg. "Glsnig'in".

Nytt til jol:

Dei som var i jol førk noko mytt til jol, sa ein
hadd "jeitvhorn i növne."

Smiskarar:

Gjekk ponn gjølse eller "slekk" stokkarane opp
itt ryggja "var ein stygge med. Der er nokre
rammr: "Preskedill'aren", "desjulen" (ein ponn
desa med stokkarane), skuldsleik'aren (ein ponn

„dilla "med høraren", „smeikjinn", „söletorga"
(eir som var blid i orta), „sleikjinn", * O. S. F.

Men skal desse utnamna få si fullt tyding,
hvt eir høgra, tonen' dei er sydde i.

Det mest nytta utnamnet er likevel „hale-
hengjarir", d. v.s. ein som held seg i halein
til stokkarane. Dei reid ofte i gamle dagar, og
frå den tid skriv utnamnet seg.

Dei gamle gudstolingane heldt det for ein
vremink på „sleikja se mæ stokkara".

Ein mann som fria ofte, fekk utnamnet
„Tusenfriaren". Ein annan som fso gaa^o
Guddal over fjellet til Vassdaleu, til Herstad,
vart Kalla „Herstasheitsusaren". Ein som
var godt likue, men ein "bore" til å få fram
det han ynskte, vart Kalla „Migemåren".
Ein annan som passa oppi ei gjeste han
hødre higlegt, da^o ho myølka på ein stot dei
Kalla Salen, vart heitaude „Salikkallen". Ein
som stot utanfor seldora og tigga om å slippa
inn til ei gjeste, kom til å seia; „E kau
ua^o slappe inn o fa^o sin myeskvekle", „Hau
vart heitaude „Myeskvekle".